

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 10Pc/17/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1419203287
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Oswaldová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2022:1419203287.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v konaní pred sudkyňou JUDr. Miriam Oswaldovou v právnej veci navrhovateľky: T. L. K., G.. XX.XX.XXXX, E. K. V.I. XX, XXX XX K., proti odporcovi: B.. B. K., G.. XX.XX.XXXX, E. K. V. XX, XXX XX K., právne zast.: Advokátska kancelária Chabadová, s.r.o., so sídlom Pri starej prachárni 13, 831 04 Bratislava, IČO: 36 866 733, za účasti: Okresná prokuratúra Bratislava IV, Hanulova 9/A, P.O. BOX 16, 840 11 Bratislava, o určenie výživného medzi manželmi, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh navrhovateľky zamietá.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľka sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 30.09.2019 domáhala, aby súd uložil jej manželovi ako povinnému povinnosť prispievať na výživu navrhovateľky sumou 400,- € mesačne, a to až do právoplatného skončenia konania o rozvode. Svoj návrh odôvodnila skutočnosťou, že keď sa s manželom - odporcom zoznámili, pracovala ako hovorca štátnej záchranky ZDZS BA za hrubú mzdu 2.000,- €. Manžel v tom čase vykonával koncipientsku prax za minimálnu mzdu. Po svadbe v roku 2014 navrhovateľka pracovala ako managing konzultant za hrubú mzdu 1.600,- €, manžel sa zamestnal ako právnik v súkromnej spoločnosti za hrubú mzdu 1.300,- €, čím sa ich príjmy takmer vyrovnali. Pár mesiacov po svadbe navrhovateľka išla na materskú dovolenku a manžel si po narodení ich dcéry (júl 2014) otvoril advokátsku kanceláriu hotovostným vkladom 6.639,- €. Počas manželstva navrhovateľka s manželom nemali spoločné financie, každý hospodáril samostatne, výdavky na dieťa hradila navrhovateľka výlučne sama, zatiaľ čo manžel vyčleňoval z vlastného príjmu pre ňu a ich dcéru finančné prostriedky podľa vlastného rozhodnutia, a nie na základe reálnych výdavkov. Bezprostredne po narodení ich dcéry a tiež do veku 2 rokov maloletej neprispel na jej výživu v štyroch mesiacoch vôbec. V dôsledku manželovho správania v čase finančnej závislosti navrhovateľky od manžela, navrhovateľka minula na výdavky na seba a ich dcéru postupne všetky svoje úspory, dokonca bola nútená vziať si niekoľko úverov, ktoré dodnes spláca výhradne ona. Manžel si zatiaľ počas manželstva bez vedomia navrhovateľky zadovážil 2 motorky, automobil a 3 byty vrátane nového zariadenia nábytkom a elektrickými spotrebičmi, ktoré napísal na svoju advokátsku kanceláriu. V októbri 2017 podal jej manžel návrh na rozvod ich manželstva, kedy sa písomne dohodli, že bude na ich dcéru prispievať sumou 600,- € mesačne. Túto vzájomnú dohodu povinný dodržiaval však len do januára 2019, odkedy prispieval na ich dcéru sumou 300,- €. Navrhovateľka ďalej uviedla, že posledné dva roky manžel zarába podľa ww.finstat.sk mesačne v priemere 2.529,- €. Od marca 2019 si plní vyživovaciu povinnosť voči ich maloletej dcére v postačujúcej výške 300,- €, čím mu vznikol dlh 2.100,- €. Ďalej uviedla, že je druhý mesiac bez príjmu z dôvodu straty zamestnania o čom manžela informovala. Nakoľko je stále vydatá a vyživovaciu povinnosť voči nej má manžel, nevzniká jej ani nárok na žiadnu štátnu pomoc a podporu. Nakoľko navrhovateľka už všetky svoje úspory vyčerpala a nakoľko manžel viackrát písomne odmietol

svoju vyživovaciu povinnosť, či už na ich dieťa alebo na ňu, vyživovaciu povinnosť voči maloletej a voči navrhovateľke plnia rodičia navrhovateľky (obaja dôchodcovia). Z uvedeného dôvodu navrhovateľka žiada zaviazať manžela na čas do rozvodu prispievať navrhovateľke na výživu sumu 400,- € mesačne do rozvodu. Uvedenú navrhovanú výšku výživného navrhovateľka odôvodňuje mesačnými výdavkami v priemere 1.150,- € - 1.220,- €, pričom sa výhradne osobne stará o ich 5-ročnú maloletú dcéru v Bratislave, kým manžel pracuje vo Zvolene, a teda len navrhovateľka znáša prekážku v zamestnaní na plný úväzok.

2. Odporcovi bol návrh doručený dňa 06.11.2019 a tento doručil súdu dňa 10.08.2020 vyjadrenie, v ktorom uviedol, že bol neodkladným opatrením Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 11coP/80/2020 zviazaný platiť výživné na tzv. manželku, čo považuje za nemorálne, neetické a nezákonné.

3. Právna zástupkyňa odporcu doručila súdu dňa 02.09.2020 vyjadrenie odporcu k návrhu navrhovateľky o určenie výživného na manželku, v ktorom poukázala na to, že skutočnosť, že navrhovateľka nerešpektuje základné práva otca a dieťaťa na ich vzájomný vzťah - teda koná protiprávne, čo je jediná skutočnosť, prečo súd manželstvo už dávno nerozvedol, nemôže kreovať navrhovateľke právo v inom konaní, t.j. navrhovateľka nemôže protiprávnym konaním (bránenie v styku s dieťaťom) dosiahnuť výhodu vo forme úmyselného predĺžovania rozvodového konania tak, aby sa na ňu v inom konaní nazeralo ako na manželku spĺňajúcu predpoklady na priznanie výživného na manželku. Ďalej uviedla, že navrhovateľka nepreukázala žiadne obmedzenie, ktoré by jej bránilo vykonávať prácu. Odporcovi nie sú známe také zdravotné problémy matky, pre ktoré by nemohla počas celého žalovaného obdobia pracovať. Skutočnosť, že navrhovateľka si vybavila predĺženie rodičovskej dovolenky automaticky neznamená, že dieťa je tak choré, aby rodič nemohol nijako pri ňom pracovať. Odporca, vzhľadom k tomu, že pozná zdravotný stav maloletej dcéry je presvedčený, že navrhovateľka motivovaná finančným prospechom dieťa napriek jeho dobrému zdravotnému stavu prezentuje ako choré. Maloletá N. mala pri narodení zdravotné problémy (skrátенý sval), rodičom bolo odporúčané cvičiť Vojtovu metódu. Nakoľko však ako je známe, ide o pomerne drastickú, hoci účinnú metódu rehabilitácie (metóda je značne bolestivá), rodičia ju nevykonávali. Nejde o žiadne obmedzenie, ktoré by bránilo maloletej nastúpiť do kolektívu. Odporca má zato, že navrhovateľke tento stav - „ostať doma na predĺženej rodičovskej dovolenke“ - vyhovoval. Zároveň dal do pozornosti, že navrhovateľka dôvodí predĺženou rodičovskou dovolenkou iba za obdobie od polovice augusta do konca roka 2019, pričom návrh na určenie výživného podala 02.12.2019. K majetkovým pomerom odporcu uviedla jeho právna zástupkyňa, že tento rovnako ako navrhovateľka vlastní dvojizbový byt o rozlohe 62,16 m² v Bratislave v Dúbravke (rozloha bytu vyplýva z podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na príslušenstve a zo spoluvlastníckeho podielu k pozemku), ďalej vlastní jednoizbový byt vo Zvolene o rozlohe 38,66 m². Navrhovateľka byt prefinancovala hypotékou, odporca, keďže nemal možnosť financovať byt prostredníctvom hypotéky, financuje bývanie iným typom úveru - spotrebným úverom. Pokiaľ sa týka nadobudnutého majetku a jeho hodnoty, odporca má zato, že majetok navrhovateľky, t.j. rozlohou značne väčší byt v Bratislave je hodnotnejší, ako rozlohou jeho menší byt vo Zvolene. K bytom, ktoré vlastnila advokátska kancelária odporcu, tieto odporca v priebehu roku 2019 predal. Nakoľko tieto byty boli financované úvermi, ich čistá hodnota nebola vysoká. V konečnom dôsledku - hodnota, akú odporca z týchto bytov utŕžil, je jednoducho preukázateľná účtovnými dokladmi. Odporca bol nútený tieto byty predať z dôvodu poklesu životnej úrovne v dôsledku oddelených domácností manželov. Základ dane advokátskej kancelárie odporcu za rok 2019, t.j. zdaniteľný príjem bol 19.804,- €. Zaplatená daň bola vo výške 4.159,02 €. Zdanený ročný príjem bol 15.645,84 €. V prepočte na mesiac je to jedna dvanástina, čiže 1.303,82 €/mesačne. Ako vyplýva z daňového priznania v roku 2018, odporcova advokátska spoločnosť bola v strate. Právna zástupkyňa odporcu uviedla, že predpoklad na rok 2020 je preto priemer medzi rokom 2018 a 2019. Navrhovateľkou predložený príjem manžela považuje za značne nadhodnotený, nakoľko táto neberie do úvahy skutočnosť, že tak ako za ňu napríklad odvádza zákonné sociálne a zdravotné poistenie, daň z príjmu zamestnávateľ, odporca si financuje vlastné odvody a platí dane sám. Navrhovateľka vôbec neakceptuje nutnosť uhrádzať náklady spoločnosti, t.j. vyplácať mzdy, uhrádzať poistenie advokáta, bežné kancelárske potreby, cestovné náklady a podobne. Pohľad navrhovateľky na životnú úroveň odporcu je podľa jeho názoru absolútne nerealistický. Ďalším majetkom vyššej hodnoty, ktorý má odporca vlastníť, má byť motorka. K uvedenému odporca doložil kúpnu zmluvu, ide o starší model motorky, odporca ju kupoval ako ojazdený model, rok uvedenia do prevádzky je v priloženej kúpnej zmluve uvedený ako 1998. Motorku kupoval odporca za 95.000,- CZK, čo je v prepočte vtedajším kurzom 3.467,03 €. Právna zástupkyňa odporcu uviedla, že majetkové pomery navrhovateľky (dvojizbový byt v BA o rozlohe 62,16 m²), sú vyššie, ako majetkové pomery

odporcu (jednoizbový byt v ZV o rozlohe 38,66 m² + motorka v nadobúdacej hodnote 3.467,03 €). K príjmu navrhovateľky uviedla, že za celé žalované obdobie je príjem navrhovateľky od cca 750,- € do 1.050,-€ v čistom. K uvedenému poberá prídavok na dieťa vo výške 25,- €. Svoje príjmové možnosti a schopnosti sama odhaduje vyššie, keďže pred šiestimi rokmi dosahovala zárobok 1.150,- € v čistom. Podľa dostupných údajov, ktoré je možné vyhľadať aj na známych stránkach ponúkajúcich prácu (v danom prípade profesia.sk) vzrástla priemerná mzda na Slovensku zo sumy 860,- € v roku 2014 na sumu 1.060,- € v roku 2019. t.j. o 200,- €, čo je nárast o 23%. Ak teda bola navrhovateľka schopná zarobiť v roku 2014 sumu 1.150,- €, je podľa názoru právnej zástupkyne odporcu potrebné zohľadniť nárast ceny práce a teda prijať záver, že jej možnosti a schopnosti jej umožňujú dosahovať čistú mzdu o 23% vyššiu ako tomu bolo v roku 2014, t.j. 1.414,-€. Napriek skutočnosti, že neplatí zásada rovnakej životnej úrovne, odporca má za to, že s prihliadnutím na hodnotu majetku manželov a ich zárobkové možnosti je životná úroveň manželov porovnateľná. Čo sa týka údajného konzumovania alkoholu, fajčenia cigár, platenia výdavkov údajným priateľkám, tieto skutočnosti odporca poprel a uviedol, že pri jeho zdokladovanom príjme by to ani nebolo možné. Na základe uvedených skutočností právna zástupkyňa odporcu navrhla, aby súd návrh navrhovateľky ako manželky v celom rozsahu zamietol.

4. Navrhovateľka doručila súdu dňa 12.10.2020 prostredníctvom svojho predchádzajúceho právneho zástupcu vyjadrenie, v ktorom uviedla, že tvrdenia odporcu na jej osobu sú nepravdivé a zároveň objektívne spôsobilé spôsobiť navrhovateľke vážnu ujmu na jej osobnostných právach. Predmetom podania je rozsiahle vyjadrenie týkajúce sa znaleckého posudku č. 25/2019 vypracovaného O.. M. C., súdnou znalkyňou v odbore psychológia k styku odporcu k ich maloletej dcére N.. Navrhovateľka namietala, že skutočný príjem odporcu je pravdepodobne vyšší ako ten, ktorý formálne deklaruje v daňovom priznaní, čoho dôkazom má byť aj jeho hodnotný majetok, ktorý mal nadobudnúť v relatívne krátkom čase počas manželstva pri výkone funkcie advokácie. Poukázala na to, že vlastní 3 nehnuteľnosti, ktoré po kúpe zrekonštruoval a zariadil luxusným nábytkom a drahými spotrebičmi. Okrem toho si počas manželstva pre seba zaobstaral dve motorky Kawasaki a automobil zn. Volvo. Všetky nehnuteľnosti (byt na M. F. Z. K., K. na C.. P. XX Z. K. Q. K. na G. A. Z. J.) odporca nedávno predal.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 15.10.2020, na ktorom sa zúčastnila navrhovateľka spolu s právnym zástupcom a právna zástupkyňa odporcu. Odporca sa nedostavil. Právna zástupkyňa odporcu vo svojom podaní doručenom súdu dňa 02.09.2020 uviedla, že predmetom konania je obdobie počas trvania manželstva, avšak limitované dňom podania návrhu, t. j. obdobie od 02.12.2019. Súd poukázal na ustanovenie § 77 ods. 1 Zákona o rodine, v zmysle ktorého výživné možno v súdnom konaní priznať len od dňa začatia súdneho konania. Nakoľko zmyslom tejto právnej úpravy a účelom zákonodarcu bolo, aby si oprávnené osoby uplatňovali svoje zákonné nároky včas a nepoužívali ich účelovo. Vzhľadom na vyššie uvedené súd ustálil, že bude posudzovať návrh na určenie výživného medzi manželmi odo dňa podania návrhu na tunajší súd, a to dňa 30.09.2019. Právny zástupca navrhovateľky uviedol, že nesúhlasí, že nárok uplatnený v tomto konaní na výživné voči manželovi je možné uplatňovať len od podania návrhu, teda 30.09.2019, ďalej uviedol, že má zato, že zo skutkového stavu a právneho stavu, ako aj z písomných podaní z listinných dôkazov, ktoré boli súdu predložené, nepochybne vyplýva, že nárok navrhovateľky je dôvodný, opodstatnený, má oporu v zákone o rodine, ale tiež oporu v zásadách morálky a spravodlivosti. Zo skutkového stavu jednoznačne vyplýva, že povinný si dlhodobo neplní svoje zákonné vyživovacie povinnosti, nielen voči maloletej dcére N., ale aj voči svojej manželke. Kým manželka z dôvodu starostlivosti o domácnosť a maloletú dcéru musela zanechať svoju sľubne rozbehnutú pracovnú kariéru, povinný počas celého obdobia manželstva si rozvíjal svoju kariéru advokáta, o domácnosť sa vôbec nestaral a rovnako sa nestaral o svoju maloletú dcéru N.. Uvedeným konaním povinného sa navrhovateľka dostala do stavu sociálnej odkázanosti, bola nútená nedostatok príjmu vykrývať pôžičkami, nielen z bánk, ale aj od svojich rodičov, bola nútená doslova žiť, kým jej manžel, ako vyplýva z predložených dôkazov, počas manželstva nadobudol značný huteľný aj nehnuteľný majetok. Právny zástupca navrhovateľky uviedol, že odporca nerešpektuje opakované svoje sľuby a dohody, ktoré dal resp. dohodol so svojou manželkou, ohľadom prispievania na domácnosť a na výživu. Poukazujem na Dohodu o výživnom v sume 600,- €, ktorou prispieval povinný ako výživné na maloletú dcéru N. určitý čas, avšak po tom, čo ho manželka z dôvodu, že sa výrazne zvýšili ceny potravín, požiadala, aby túto sumu navýšil, on úmyselne, v rozpore s dobrými mravmi, znížil výživné na 300,- €, pričom ostatných 7 mesiacov povinný toto výživné opäť svojvoľne znížil na sumu 100,- € mesačne, a to napriek tomu, že v zmysle návrhu na rozvod, t.j. v konaní, ktoré prebieha na tomto súde, sám povinný uvádza, že túto sumu 300,- € považuje za primeranú. Právna zástupkyňa odporcu uviedla, že odporca nesúhlasí s náhradou trov konania navrhovateľke.

Odporca sa vždy snažil k svojim majetkovým pomerom pristupovať zodpovedne a snažil sa, aby jeho majetkové hodnoty ostali zachované. Z uvedeného dôvodu, vzhľadom aj na súčasnú situáciu, kedy je všeobecne známe, že ekonomika sa nachádza v recesii, prehodnocoval aj svoje majetkové pomery. Ak sa poukazuje na údajné množstvo bytov, ktoré má, nikdy neboli tieto majetky nadobudnuté bez toho, aby neboli rovnako zaťažené úvermi. Ďalej uviedla, že trvá na rozpore s dobrými mravmi trváme, navrhovateľka nemôže dosiahnuť výhodu v tomto konaní iba preto, že doslovne naťahuje rozvodové konanie, a to protiprávnym správaním namiereným proti rodičovským právam otca. Z nijakého dôkazu nevyplýva, že by si odporca neplnil vyživovacie povinnosti. Vyplýva iba to, že tieto vyživovacie povinnosti nespĺňajú predstavu navrhovateľky. Z dohôd, SMS správ a inej komunikácie odporcu ohľadne toho, koľko bude navrhovateľke platiť, vyplýva iba to, že vždy, keď mal možnosť, bol ochotný jej prispieť takou sumou, akú si mohol dovoliť. Vyslovila nesúhlas s tvrdením, že navrhovateľka musela zanechať kariéru a nemohla a nemôže preto pracovať, je všeobecne známe, že ženy aj s viacerými deťmi si vedia budovať kariéru a bežne chodia do práce. K starostlivosti o dieťa a výčitky, že odporca sa o maloletú nestará, a preto nemohla navrhovateľka pracovať uviedla, že tieto sú nedôvodné, nakoľko otec by sa staral veľmi rád, ibaže je mu v tom bránené.

6. Dňa 26.11.2020 doručila Okresná prokuratúra Bratislava IV oznámenie o vstupe do konania podľa § 13 ods. 1 CSP s poukazom na § 154 a nasl. CMP.

7. Dňa 29.06.2021 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktoré sa dostavila navrhovateľka a odporca spolu s právnymi zástupcami ako aj zástupca okresnej prokuratúry Bratislava IV. Navrhovateľka vo svojej výpovedi uviedla, že keď sa zoznámili s manželom v roku 2011, on si robil koncipientúru, študoval a mal dlhodobý príjem 500,- €/mesačne. Ona vtedy zarábala 2.000,- € a mala 10 rokov praxe. Mala byt, ktorý nadobudla v roku 2008 a odporca mal tiež byt, oba byty boli v Bratislave. Manželstvo uzavreli v marci 2014 a v lete 2014 sa im narodila dcéra. Prakticky hneď po uzatvorení manželstva cca mesiac a pol manžel opustil spoločnú domácnosť a odišiel do Zvolena. Už v tomto období neprispieval pravidelne, ani navrhovateľke, ani na dcéru. V rámci spoločného života žili v jej byte 2 roky pričom navrhovateľka od júla 2014 poberala materskú vo výške 800,- €, po narodení dcéry jej bola vyplatená poisťka vo výške 2.000,- €, ktorú šetřili rodičia, skoro rok na to jej bol vyplatený preplatok na dani vo výške 500,- €, tiež ročne vyberala z investičného sporenia sumu cca 500-700,- €. Hmotne ju veľmi podporovala švagriná a rodičia, oblečenie pre dieťa, kočík, vanička. Odporca sa zamestnal vo Zvolene ako právnik ako zamestnanec v spoločnosti Investex Groups, s.r.o. a jeho príjem bol vo výške 1.300,- € v hrubom, tento príjem mu väčšinou stačil na krytie vlastných výdavkov. V tom čase nie každý mesiac prispieval, niektoré mesiace vôbec. Navrhovateľka ďalej uviedla, že spätne zistila, že si v septembri 2014 založil vkladom vo výške 6.600,- € advokátsku kanceláriu. Od septembra začal pracovať pre spoločnosť Investex Groups, s.r.o. na paušál. Ako dôvod uviedol, že tak zarobí viac, ale prvotne fakturoval prakticky 1.700,- €. Prispieval jej málo, 190-130,- € na účet a prakticky pre problémy s bývaním dal výpoveď z bývania vo Zvolene, tam žili spolu od septembra 2014 do apríla 2015, kedy každý odchádzali k svojim rodičom. V byte v Bratislave mala nasťahovaných kamarátov a to od januára 2015, prispievali jej na nájom vo výške 400-430,- €, žili tam do augusta 2015, teda cca 8 mesiacov. To bolo obdobie, keď prešla na rodičovský príspevok vo výške cca 200,- €. V tom období zistila, že si manžel požičal od švagra peniaze, kúpil si motorku, jej prispieval sumou vo výške 335,- €/mesačne. Platil mesačne pravidelne, kým byvala u rodičov, pravdepodobne do septembra - októbra 2015, kedy sa vrátila do svojho bytu. Navrhovateľka mala predsčválený úver v banke vo výške 10.000,- €, tak si ho vzala na pokrytie bývania - nájmu do obdobia 3 rokov života dieťaťa. Keď sa odporca dozvedel, že sa vracia do bytu, odstúpil od rozvodu a chcel s nimi žiť znova, vrátil sa na pár mesiacov, chodieval na predĺžené víkendy domov každý víkend, v tom období bol v byte od štvrtka do pondelka rána a prispieval vo výške, najprv 800,- € a neskôr 1.100,- €. Niekedy to bolo viac, niekedy menej. Takto prispieval do mája 2017. Maloletá navštevovala predškolskú dochádzku od 5 rokov. Do práce vo veku 3 rokov maloletej nenastúpila, pretože nemala žiadnu výpomoc a nebolo možné sa s odporcom dohodnúť, a preto zostala doma pol roka a tento polrok mala pokrytý podporou v nezamestnanosti vo výške 800,- €. Od dovŕšenia veku dcéry 3 rokov, posielal výživné vo výške 600,- €, to platil 2 roky. Do marca 2018 navrhovateľka poberala podporu a od apríla 2018 sa vrátila do práce ako konzultant, pričom jej príjem bol rôzny, snažila sa zarobiť 1.000,- €/mesačne (v prípade ochorenia maloletej to bolo menej). Od apríla 2018 do novembra 2018 pracovala, pauza bola od decembra 2018 do marca 2019. Potom sa vrátila do práce. Zotrvála v práci 3 mesiace, do júla 2019. Oficiálne jej ďalšia pozícia ponúknutá nebola. Zostala doma od augusta 2019. Celý rok 2020 pracovala na dohodu o pracovnej činnosti na Úrade podpredsedu vlády, resp. Ministerstve investícií a informatizácií. Tam poberala mzdu vo výške 1.200,- € v hrubom. Navrhli jej prácu na predĺženie kontraktu,

ale vedenie to zamietlo vzhľadom na celospoločenskú situáciu súvisiacu s ochorením COVID-19. Od februára 2021 má priznané SOS dávku vo výške 300,- €. Medzičasom si hľadala prácu na viacerých miestach, reálne sa rozbehli pohovory v apríli 2021, mala by nastúpiť do práce k 01.07.2021 resp. 15.07.2021. Názov spoločnosti neuviedla, plat by mal byť vo výške 1.200 - 1.300,- € v hrubom. Odporca platil príspevok vo výške 600,- € do marca 2019, v dohode dohodnuté ako výživné na dcéru, od apríla 2019 do apríla 2020 platil príspevok vo výške 300,- € a od apríla 2020 platil príspevok vo výške 100,- €. Zročné výživné, ktoré jej bolo priznané od podania odvolania do rozhodnutia odvolacieho súdu, ktoré predstavuje sumu 700,- € jej odporca nezaplatil, podala návrh na exekúciu. Platbu vo výške 130,- € platí neskoro, poukazuje na účet, niekedy až 28. v mesiaci, za február 2021 neuhradil splátku. Musela svoj byt predať, nemala na platenie nájomného. Predala ho v decembri 2020, žije tam doposiaľ, termín je jeseň 2021, kedy by sa mala odsťahovať. Platí náklady spojené s užívaním bytu. Byt bol zaťažený hypotékou vo výške 540,- €/mesačne. Na otázku zástupcu prokuratúry k otázke predaja jej bytu, za akú sumu tento byt predala, akú výšku hypotéky dovtedy nesplatenej musela uhradiť a aká suma jej ostala navrhovateľka uviedla, že byt predala za sumu 130.000,- €, s tým, že necelý rok, bude v nehnuteľnosti ešte ďalej bývať, takže prakticky cena bytu bola nižšia o ročné komerčné nájomné. Uhradila zostatok hypotéky vo výške 88.000,- € necelých a ešte 5.000,- € boli staré nedoplatky na nájomnom z roku 2016, 2017, 2018. Aktuálne mám k dispozícii cca 2.000 - 3.000,- €.

8. Ďalšie pojednávanie sa uskutočnilo dňa 19.05.2022, na ktorom sa zúčastnila navrhovateľka, odporca spolu s právnym zástupcom a zástupca Okresnej prokuratúry Bratislava IV. Navrhovateľka na otázku právnej zástupkyne odporcu, akú mala prácu pred aktuálnym zamestnaním, uviedla, že v roku 2019 pomernú časť roka pracovala pre Transitions Management, s.r.o., celý rok 2020 pracovala na Úrade podpredsedu vlády pre investície a informatizáciu SR resp. Ministerstvo investícií, regionálneho rozvoja a informatizácie SR na dohodu o pracovnej činnosti. V roku 2021 bola evidovaná ako nezamestnaná, kde od februára do júna alebo júla poberala SOS dávku vo výške 300,- €, od augusta 2021 nemala žiadny príjem, pretože nemala nárok na podporu v nezamestnanosti. Nakoľko sa v tom čase ocitla v hmotnej núdzi, žiadala o dávku v hmotnej núdzi, ÚPSVaRom jej bol priznaný nárok na dávku v hmotnej núdzi, ale praktický výpočet, ktorý zahŕňal aj dávku na náklade neodkladného opatrenia vo výške 130,- €, jej tento nárok nebol priznaný. Na otázku zástupcu prokuratúry, či je odporca hradí výživné vo výške 130,- €, ktoré jej bolo priznané neodkladným opatrením, navrhovateľka uviedla, že neodkladné opatrenie nadobudlo právoplatnosť v júni 2020, v rámci neho bolo priznané aj zročné výživné, ktoré bolo splatné s prvou mesačnou platbou priznaného výživného, toto zročné výživné povinný nezaplatil 2 roky a bola pred rokom nútená podať návrh na exekúciu. Exekútorovi sa ho podarilo vymôcť po roku a bolo zaplatené minulý mesiac. Mesačné výživné na manželku vo výške 130,- €, ktoré má platiť povinný k 15. dňu v mesiaci platí viac ako rok v posledný deň v mesiaci.

Odporca vypovedal, že situácia bola taká, že príjmy mal cca 1.000,- € v čistom mesačne s tým, že býval v byte vo Zvolene, ktorý nadobudol za rôzne spotrebné úvery, pretože hypotekárny úver dostať nemôže, nakoľko je ženatý. Tento byt bol nútený predať cca na prelome tohto roka, aby znížil náklady. Počas obdobia rokov 2020-2021 vykonával advokátsku prax, mal stáleho klienta vo Zvolene, jeho príjem bol cca 1.000,- € mesačne, býval v byte vo Zvolene, išlo o covidové obdobie, kedy fakturáciou tohto klienta príjem poklesol na sumu cca 560,- € mesačne, to bol jediný stály klient, okrem neho mal iných klientov. Založil si novú rodinu, pretože pôvodný manželský vzťah existuje roky iba na papieri. Nemá nič proti výživnému medzi manželmi, ani rovnakej životnej úrovni, pokiaľ žijú v spoločnej domácnosti a vzájomne sa podporujú. Výživné na manželku si podľa jeho názoru môže žiadať žena, ktorá podporuje svojho manžela v tom, čo robí a nie žena, ktorá robí všetko proti nemu. Keď sa snažili ešte nejakým spôsobom koexistovať v roku 2015, tým, že mal klienta vo Zvolene, chcel kúpiť byt v Banskej Bystrici pre rodinu na to obdobie, kým tam bude pôsobiť, o čom odporca predložil Zmluvu o budúcej kúpnej zmluve, na čo si od švagra požičiaval nejaké peniaze, na zvyšok mali predschválenú hypotéku. Tento byt mohli v tom čase nadobudnúť za kúpnu cenu 98.000,- €, k dnešnému dňu by mal hodnotu 250.000,- €. Byt nenadobudli z dôvodu, že sa navrhovateľka vyjadrila: „Nebudem v nejakej Banskej Bystrici.“ Odporca uviedol, že byt na M. ulici kúpil pre dcéru N.u, bola tam hypotéka na 20 rokov, prenajímal ho za 420,- € a chcel postupne za 20 rokov ten byt splatiť. Nepodarilo sa to zrealizovať, pretože navrhovateľka na neho útočila s tým, že na Finstate videla jeho príjmy a nechcela si dať vysvetliť, že on na ten byt platí hypotéku a energie vo výške 600,- €. Stále sa mu to zdalo ako dobrý pomer platiť 100,- € mesačne a za 20 rokov nadobudnúť pre dcéru byt. Navrhovateľka si žiadala polovicu príjmov, ktoré videla na Finstate a nedala si vysvetliť, že má reálne náklady - advokátsku kanceláriu, cestovanie do Zvolena, bývanie vo Zvolene atď. Nevie, prečo si v tomto konaní navrhovateľka žiada nejaké peniaze od neho, popísal množstvo peňazí, ktoré mohli mať a nemajú, nie jeho pričinením. Na ilustráciu odporca uviedol, že keď bývali vo Zvolene, tak

všetky výdavky na rodinu platil on a navrhovateľka jej byt v Dúbravke prenajala na tú dobu, kým v ňom nebude bývať a tiež jej v tom čase chýbalo 135,- €, aby si pokryla náklady na tento byt. Napriek tomu na neho podala trestné oznámenie pre neplnenie výživy na dcéru a vyšetrovateľke predložila výpisy z účtu s tvrdením, že 135,- € jej dával na domácnosť. V danom prípravnom konaní doložil všetky svoje výpisy z účtu, z ktorých bolo zrejmé, že uhrádzal nájomné za byt, náklady za drogériu, potraviny a doložil aj e-mail, že daná suma bola za jej byt a nie na domácnosť. V roku 2014 vkladal do firmy cca 5.500 - 6.000,- € lebo si údajne zakladal s.r.o. V Zbierke listín je možné zistiť, že táto s.r.o. funguje od roku 1994, zakladal ju jeho otec a neskôr ju prepísal na neho. Z rôznych dôvodov ako koncipient tam nemohol figurovať, tak si s otcom hore-dole prepisovali bez úhrady. Na zmluve bude uvedená cena za prevod obchodného podielu vo výške 100,- €, čo si reálne nehradili, nevkladal do žiadnej firmy uvedenú sumu a už vôbec nie na úkor dcéry. Zo spoločnej domácnosti vo Zvolene odišla navrhovateľka, nie on, odišla k svojim rodičom do Martina, neskôr sa vrátila do svojho bytu v Dúbravke, kde sa pokúšali ešte nejakú spoločne fungovať, s tým, že na tomto byte mala hypotéku 700,- €, kde uhrádzal všetky náklady na maloletú. Z bytu ho vyhodila navrhovateľka: „Vypadni z môjho bytu, ty príživník!“ Výpismi zo Sociálne poisťovne sa preukazovalo, kde pracovala, aké mala príjmy, realita bola taká, že navrhovateľka nepracovala po dovŕšení Eliškiných 3 rokov a nedostatok peňazí v domácnosti sa nesnažila riešiť tým, že by sa zamestnala, ale riešila to tým, že jej nedával dostatok finančných prostriedkov. Toto boli dôvody jeho odchodu zo spoločnej domácnosti. Hneď ako odišiel, snažil sa prispievať najvyššou čiastkou, určité obdobie posielal pravidelne 600,- €, čo bolo ďaleko nad jeho možnosti a pomery, ale bol ochotný, aby dcére nič nechýbalo. Toto dopadalo tak, že navrhovateľka od neho pýtala ďalšie peniaze, ak chcela doposlať 300,- € tak jej ich poslal, opäť za cenu zvyšovania jeho dlžôb a keď sa jej snažil vysvetliť, že to takto nejde, že nedokáže ťahať 2 domácnosti a mohla byť v nejakej Banskej Bystrici a mohla mať uhrádzané všetky výdavky na seba a dcéru, ale keďže žijú v 2 domácnostiach, potrebuje tiež uhrádzať vlastné náklady. Medzičasom už bolo manželstvo rozvrátené. Na to mu navrhovateľka povedala, aby šiel bývať na ubytovňu, aby jej mohol posilať dostatok peňazí. Ako pomstu za to, že nedokázal uhrádzať výšku výživného podľa jej predstáv, jej agresia sa stupňovala, bol vylúčený zo života dcéry, rovnako ako jeho rodina. Pred psychologičkou O. I. sa vyjadrila, že jeho sa rodičia nemôžu stretávať s dcérou N., lebo sú „prašiví“. Ďalej uviedol, že nežije v spoločnej domácnosti s navrhovateľkou od apríla 2015 a so svojou novou partnerkou žije v spoločnej domácnosti od začiatku roka 2021. Odporca sa ďalej vyjadril ku kúpe nehnuteľnosti, ktoré mal nadobudnúť bez vedomia navrhovateľky, a to v roku 2016 byt v Bratislave a v roku 2018 byt vo Zvolene a v Bratislave. Uviedol, že nakoľko trvalo bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, kúpil investičný byt do firmy, ktorý zamýšľal postupne splatiť dcére N.. Kúpil si ho aj ako poisťku, pretože keď spolu začali žiť, dohodli sa, že predá svoj byt v Ružinove, navrhovateľka predá byt v Dúbravke a kúpia si spoločný byt. On byt predal, skončil v jej byte s hypotékou 700,- €, kde bol zrazu podnájomník a príživník a vedel si predstaviť, ako ho navrhovateľka v Eliškiných 18. rokoch z toho bytu vyhodí. Kúpil si byt na C.. P., v čase, keď podal žiadosť o rozvod, čo je cez ulicu k V. F., aby bol bližšie k dcére, kde jej zariadil aj detskú izbu. N. sa tam páčilo a nechcela ísť domov, ale nakoľko navrhovateľka trvala na tom, že sa môžu stretávať iba na verejnosti a do jeho K. N.Š. nemôže vstúpiť, tak tento byt predal. Byt kupoval na hypotéku. Odporca potvrdil, že byt na Mickiewiczovej ulici a na Námestí Slobody vo Zvolene pre prípad, že by tieto byty prevádzal z firmy, vylúčili z BSM, čo bolo obojstranne odsúhlasené. Manželka mala jej byt tiež vylúčený z BSM. Aktuálne nevlastní žiadnu nehnuteľnosť, ani motorku, vlastní Citroen C3, rok výroby 2007 v hodnote cca 500,- €. Odporca na otázku zástupcu prokuratúry, aby vysvetlil kedy byty nadobudol, za akú cenu, aká bola výška hypotéky, za akú sumu byty predal uviedol že byt na G. A. Z. J.e nadobudol v roku 2017, za 47.000,- € do firmy formou hypoúveru vo výške 90 %, predal ho za 55.000,- € na prelome rokov 2021/2022, so ziskom cca 5.000,- €. Byt na M. F. v Bratislave nadobudol v roku 2016 za 115.000,- € do firmy, formou hypoúveru vo výške 90%, predal ho v roku 2020 za 139.000,- € so ziskom cca 20.000,- €, to už boli covidové roky. Byt v Bratislave na ulici C.. P. nadobudol v roku 2018 za 145.000,- € do firmy, formou hypoúveru vo výške 90 %, predal ho v roku 2020 za 169.000,- € s tým, že tam rekonštruoval jadro za cca 12.000 - 15.000,- €, so ziskom cca 9.000,- €. Odporca uviedol že aktuálne býva u priateľky, s ktorou majú spoločnú domácnosť a spoločného syna, aktuálne nemá žiadneho klienta, momentálne je bez príjmu, náklady uhrádza priateľka po ich vzájomnej dohode. Ďalej uviedol, že vlastnil motorku Kawasaki VM1500, ktorú si kúpil v roku 2014 alebo 2015 za sumu 100.000,- CZK, bola to motorka z roku 1997, predal ju v roku 2020 za 95.000,- CZK. (3.000,- €). Motorové vozidlo nevlastnil žiadne, okrem C3, ktoré je na neho písané ale reálne ho používala jeho sestra. On mal motorové vozidlo od klienta, ale spolupráca s ním skončila, tak toto vozidlo už nepoužíva. K rozpisu jeho úverov uviedol:
- Česká sporiteľňa: v roku 2015 alebo 2016 úver 300.000,- CZK, tento nesplácal, je zosplatený, čaká exekúciu, za účelom financovania rodiny, nikdy nemal také príjmy, aby financoval 2 domácnosti a finančné nároky manželky;

- VÚB: 1/ vo výške 17.500,- €, rok 2018 alebo 2019, za účelom nahradiť hypotéku vo firme na byt vo Zvolene, 2/ vo výške 20.000,- €, 3/ vo výške 1.700,- € (na poisťku, ktorú platím ako advokát);
- HomeCredit vo výške 5.000,- € v roku 2018 alebo 2019. Úvery vo výške 17.500,- € a 20.000,- € sú zosplatené.

Právni zástupcovia strán sporu ako aj zástupca prokuratúry predniesli svoje záverečné reči.

9. Súd pri rozhodovaní vychádzal z nasledovného skutkového stavu:

10. Okresný súd Bratislava IV, uznesením č.k. 25Pc/10/2019-56 zo dňa 20.09.2019 zamietol návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia vo veci výživného medzi manželmi, ktorým sa navrhovateľka domáhala, aby súd vydal neodkladné opatrenie, ktorým by uložil jej manželovi ako povinnému povinnosť prispievať na výživu navrhovateľky sumou 400,- € mesačne, a to až do právoplatného skončenia konania o rozvoде.

11. Krajský súd uznesením č.k. 11CoP/80/2020-96 zo dňa 27.01.2020 zmenil uzneseniu súdu prvej inštancie tak, že zaviazal odporcu na čas do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej na určenie výživného na manželku prispievať sumou 130,- € mesačne vždy do 15 dňa v mesiaci do rúk navrhovateľky, počnúc dňom 20.12.2019.

12. Okresný súd Bratislava, Uznesením sp.zn. 22Pc/2/2022 -46 zo dňa 05.05.2022 zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 20.12.2019 č.k. 25Pc/10/2019-56 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27.04.2022 č.k. 11CoP/80/2020-96.

13. Po právnej stránke súd vec posúdil nasledovne:

14. Podľa § 72 ods. 1 Zákona o č. 36/2005 Z.z. o rodine v platnom znení (ďalej len ZoR), rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

15. Podľa § 72 ods. 2 ZoR, ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi.

16. Podľa § 72 ods. 3 ZoR, príspevok na výživu rozvedeného manžela možno priznať najdlhšie na dobu piatich rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvoде. Súd môže výnimočne túto dobu predĺžiť, ak rozvedený manžel, ktorému súd príspevok priznal, nie je z objektívnych dôvodov schopný sám sa živiť ani po uplynutí tejto doby, najmä ak ide o toho manžela, ktorému bolo v konaní o rozvoде manželstva zverené do osobnej starostlivosti dieťa s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom, alebo o manžela, ktorý má sám dlhodobou nepriaznivým zdravotným stav vyžadujúci sústavnú opateru.

17. Podľa § 75 ods. 1 ZoR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

18. Zákon o rodine ustanovuje v § 72 povinnosť, ktorá môže vzniknúť zásadne len po právoplatnom rozvoде manželstva. Ide o vznik povinnosti rozvedeného manžela prispievať na výživu bývalému manželovi, ktorý nie je schopný sám sa živiť. Oprávnenému bývalému manželovi vznikne právo na zabezpečenie primeranej výživy. Ide o samostatný nárok s rozdielnymi podmienkami na jeho priznanie a s rozdielnym rozsahom, než je to pri nároku na vzájomnú vyživovaciu povinnosť za trvania manželstva. Oprávnený pre priznanie príspevku na výživu podľa tohto ustanovenia je bývalý manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť. Táto neschopnosť môže vyplývať zo subjektívnych alebo objektívnych skutočností na strane oprávneného. Medzi subjektívne patrí zlý zdravotný stav, žiadna kvalifikácia alebo jej strata v dôsledku dlhobodej absencie zo zamestnania, z dôvodu výkonu osobnej starostlivosti o maloleté dieťa do 3 rokov veku, resp. staršie dieťa, ak vyžaduje nepretržitú opateru alebo faktická nemožnosť nájsť si zamestnanie v danom mieste zodpovedajúce jeho fyzickým a duševným schopnostiam. Schopnosť bývalého manžela živiť sa sám sa však neodvodzuje len od jeho skutočných a potencionalných zárobkových možností, ale aj od jeho majetkových pomerov. Súd prihliada na množstvo a druh jeho

majetku a tiež na účel, na ktorý je určený. Dôvodom pre priznanie príspevku nie je rozdiel v životnej úrovni bývalých manželov po rozvode manželstva, ani skutočnosť, že navrhovateľovi klesla životná úroveň oproti obdobiu pred zánikom manželstva, a ani to, že si vlastnou prácou nedokáže zarobiť dostatok prostriedkov na uspokojovanie potrieb v rozsahu ako za trvania manželstva. Jedinou relevantnou skutočnosťou mu môže byť fakt, že bývalý manžel nie je schopný sám sa primerane živiť. Životná úroveň bývalých manželov sa neskúma, ani neporovnáva. Dokazovanie súdu sa na strane oprávneného obmedzuje len na porovnanie jeho možností, schopností, majetkových pomerov a primeraných potrieb (koľko finančných prostriedkov mesačne potrebuje na zabezpečenie svojej primeranej výživy, a či je v jeho schopnostiach, resp. možnostiach samostatne si takéto množstvo finančných prostriedkov zabezpečiť). Ak súd zistí, že nie je objektívne alebo subjektívne v možnostiach rozvedeného manžela živiť sa primeraným spôsobom samostatne, potom posúdi, či druhý rozvedený manžel má možnosti prispievať mu na výživu určitou sumou tak, aby boli potreby oprávneného zabezpečené v primeranej miere. Na strane povinného súd skúma najmä zárobkové možnosti - faktické i potencionálne - a jeho majetkové pomery. Pri rozhodovaní o príspevku na výživu rozvedeného manžela je súd povinný prihliadnúť na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi.

19. Zo znenia ustanovenia § 72 možno vyvodiť nasledujúce hmotnoprávne podmienky, za ktorých možno priznať príspevok na výživu rozvedeného manžela:

- manželstvo musí byť právoplatne rozvedené,
- jeden z rozvedených manželov nie je schopný sám sa živiť,
- schopnosti, možnosti a majetkové pomery druhého manžela umožňujú súdu príspevok priznať,
- bývalí manželia sa nevedeli dohodnúť o poskytovaní príspevku,
- súlad s dobrými mravmi (obligatórne prihliadnutie na príčiny rozvratu).

20. Z obsahu listinných dôkazov založených v súdnom spise ako aj pripojených súdnych spisov mal súd za preukázané, že navrhovateľka a odporca sú manželia a majú spoločnú dcéru N., ktorá má 7 rokov. Z listinných dôkazov založených v spise ako aj z výpovede navrhovateľky mal súd preukázané, že maloletá dcéra N. navštevovala predškolskú dochádzku od 5 rokov. Navrhovateľka do práce vo veku 3 rokov maloletej nenastúpila, pretože nemala žiadnu výpomoc, a preto zostala doma pol roka a tento polrok poberala podporu v nezamestnanosti vo výške 800,- €. Od dovŕšenia veku dcéry 3 roky, posielal odporca výživné vo výške 600,- € a to 2 roky. Do marca 2018 navrhovateľka poberala podporu a od apríla 2018 sa vrátila do práce ako konzultant, pričom jej príjem bol rôzny- cca 1.000,- €/mesačne. Od apríla 2018 do novembra 2018 navrhovateľka pracovala, od decembra 2018 do marca 2019 mala pauzu. Následne sa vrátila do práce kde zotrvala 3 mesiace do júla 2019. Nakoľko je nebola oficiálne ponúknutá ďalšia pozícia zostala doma od augusta 2019. Súd nemal z predložených listinných dôkazov preukázané, že by maloletá dcéra navrhovateľky a odporcu vyžadovala špeciálnu starostlivosť z dôvodu jej zlého zdravotného stavu. Navrhovateľka je vysokoškolsky vzdelaná. Od 01.01.2020 bola zamestnaná na Úrade podpredsedu vlády Slovenskej republiky pre investície a informatizáciu na základe Dohody o pracovnej činnosti č. 105/2020 a mala pravidelný mesačný príjem od cca 800,- do 1.000,- €. Zároveň z lustrácie v Sociálnej poisťovni mal súd preukázané, že navrhovateľka je od 15.02.2022 zamestnankyňou Štátneho inštitútu odborného vzdelávania. Odporca pracuje ako advokát a tiež má pravidelný mesačný príjem. Súd mal zároveň za preukázané, že účastníci sa rozvádzajú, nežijú spolu približne od apríla 2015. Pod sp. zn. 13P/221/2018 je na Okresnom súde Bratislava IV vedené konanie o rozvod manželstva rodičov a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej na čas po rozvode manželstva. Vo veci je určený termín pojednávania na deň 05.10.2022. Na Okresnom súde Bratislava IV je v súčasnosti pod sp. zn. 17P/49/2019 vedené konanie o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej na čas do rozvodu, ktoré nie je zatiaľ právoplatne skončené, spis sa t.č. nachádza u znalkyne. Uznesením zo dňa 03.09.2019 č.k. 25P/118/2019 - 32, súd na návrh otca nariadil neodkladné opatrenie, ktorým ho oprávnil sa s maloletou stretávať každý páry kalendárny týždeň v sobotu a v nedeľu v čase od 9,00 hod. do 19,00 hod. Predmetné uznesenie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15.11.2019 č.k. 11CoP 383/2019-223. Uznesením Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 20.12.2019, č.k. 25Pc/ 10/2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27.04.2020, č.k. 11/CoP 80/2020 bolo nariadené neodkladné opatrenie, na základe ktorého bol odporca povinný do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej o určenie výživného na manželku prispievať na výživu T. L. K., nar. XX.XX.XXXX sumou 130,- € mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci do rúk oprávnenej počnúc dňom 20.12.2019. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 04.06.2020.

21. Z obsahu predložených listinných dôkazov a pripojených spisov tunajšieho súdu vyplýva, že od rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27.04.2020, č.k. 11CoP/80/2020-96, došlo k zmene pomerov na strane oprávnenej, ktorá bola od 01.01.2020 zamestnaná na Úrade podpredsedu vlády Slovenskej republiky pre investície a informatizáciu na základe Dohody o pracovnej činnosti č.105/2020, pričom na základe predložených dokladov o vyplatenej mzde vyplýva, že jej mesačný príjem sa pohyboval od 800,- do 1.000,- €. V súčasnosti od 15. februára 2022 je zamestnankyňou Štátneho inštitútu odborného vzdelávania, pričom jej mesačný príjem činil za mesiac marec (ktorý celý odpracovala) 1.500,- €, ako to vyplýva z lustrácie Sociálnej poisťovne. Vzhľadom na uvedené s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, č.k. 11CoP/80/2020- 96 zo dňa 27.04.2020, ktorý vychádzal z vyčíslených nákladov oprávnenej v sume 1.150,-€ - 1.220,- € ako nevyhnutných nákladov (ktoré sa však vzťahovali aj na maloleté dieťa), pričom navrhovateľka tieto náklady v priebehu konania žiadnym spôsobom neupravila ani náležite neodôvodnila, súd dospel k záveru, že príjem navrhovateľky zo zamestnania v súčasnosti postačuje na úhradu jej nákladov. Zároveň súd poukazuje na skutočnosť, že neodkladným opatrením už bola určená primeraná výška výživného v nevyhnutnej miere v sume 130,- € mesačne, ktorú bol odporca zaviazaný hradiť navrhovateľke počnúc dňom 20.12.2019, a to i napriek skutočnosti, že od podania návrhu navrhovateľky na určenie výživného medzi manželmi, teda od 30.09.2019 bola životná úroveň manželov takmer rovnaká, pričom počas konania sa pomery na strane odporcu niekoľkokrát závažným spôsobom menili. Súd mal z výpovede odporcu preukázané, že aktuálne nevlastní žiadnu nehnuteľnosť, ani motorku, vlastní motorové vozidlo C3 v zostatkovej hodnote 500,- €. Žije v spoločnej domácnosti s novou partnerkou od začiatku roka 2021 a dňa 21.04.2022 sa mu narodil syn E. K.. Na základe predložených listinných dôkazov je aktuálne životná úroveň navrhovateľky vyššia ako životná úroveň odporcu. Súd mal z predložených spisov tunajšieho súdu ďalej preukázané, že v rodinných vzťahoch účastníkov konania je výrazná dlhoročná disfunkcia, spoločnú domácnosť už ani v začatí konania nevedli. Aktuálne má odporca vyživovaciu povinnosť voči dvom maloletým deťom. Z vyjadrenia zástupcu prokuratúry vyplýva, že je na mieste priznať výživné približne vo výške ako bolo priznané uznesením Krajského súdu v Bratislave, č.k. 11CoP/80/2020- 96 zo dňa 27.04.2020 vo výške 130,- € mesačne. Nakoľko však tunajší súd uznesením č.k. 22Pc/2/2022-46 zo dňa 05.05.2022 zrušil uvedené neodkladné opatrenie práve z dôvodu, že príjem navrhovateľky postačuje na úhradu jej nákladov, súd mal za preukázané, že neexistuje dôvod na určenie výživného medzi manželmi, a preto návrh navrhovateľky v celom rozsahu zamietol.

22. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 52 C.m.p., a žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo, na Okresnom súde Bratislava IV.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) § 363 CSP.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).